

N:o 26.

Af herr **O. Nylander**, om beviljande af extra anslag till låne-
 understöd för enskilda jernvägar.

Att behovet af jernvägskommunikationer i de orter af vårt land, som ännu sakna dylika samfärdsmedel, fortfarande är synnerligen stort, torde ej kunna förnekas. Kraftiga ansträngningar och stora uppoffringar göras af enskilde och kommuner för åstadkommande af jernvägsförbindelser med andra trakter.

Genom flera Riksdagars beslut har det ock blifvit till fullo erkänt, att staten härvid bör så mycket som möjligt understödja den enskilda företagsamheten och genom utlemnande af lån på billiga vilkor befrämja enskilda jernvägsanläggningar, hvarför någon särskild utredning i detta hänseende ej torde vara erforderlig.

Då tiden för disponerande af de medel, som Riksdagen år 1891 för understödjande af enskilda jernvägar beviljade, med innevarande år utgår, och då något statsbidrag för ifrågavarande ändamål ej finnes efter denna tid af Riksdagen anvisadt, så synes 1896 års Riksdag böra — såsom förut brukligt för en tid af fem år — ställa härför nödigt anslag till Kongl. Maj:ts disposition.

Beträffande beloppet, så torde detta nu böra bestämmas något större än sist, då man tager i betraktande den mängd af enskilda jernvägsföretag, som äro ämnade att inom den närmaste framtiden utföras.

Enligt erhållna uppgifter funnos vid 1895 års slut 25 st. koncessionerade jernvägar, hvarå byggnadsarbetet ej påbörjats; de utgöra i längd tillsammans 1,315,67 kilometer och deras anläggningskostnad har beräknats till 41,778,681 kronor. Dessutom voro ineliggande koncessionsansökningar för 7 st. särskilda jernvägar af tillsammans 255,9 kilometers längd, öfver

hvilka kongl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen afgifvit utlåtande, men å hvilka nådig resolution ännu ej utfärdats; hvarjemte ytterligare 6 st. jernvägskoncessionsansökningar voro till kongl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen inkomna, men styrelsen hade öfver desamma ännu ej afgifvit utlåtande; dessa 6 banors längd är 101,9 kilometer. Under innevarande år har ansökan ingifvits för koncession å en normalspårig jernväg af 148,8 kilometers längd.

Häraf framgår, att, om de olika orternas kraf på jernvägskommunikationer skall i någon mån kunna tillgodoses, statens jernvägslånefond ej får bestämmas till allt för ringa belopp.

Jag vågar därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagade till låneunderstöd för enskilda jernvägar bevilja och ställa till Kongl. Maj:ts förfogande ett extra anslag af tio millioner kronor att utgå under fem år från och med år 1897 med två millioner kronor årligen, dock så, att belopp, som ej blifvit till utgående under ett af dessa år anvisadt, må för ett efterföljande år af samma femårsperiod disponeras, samt för öfrigt på de vilkor, som Riksdagen närmare må bestämma.

Stockholm den 24 januari 1896.

Oskar Nylander.

I förestående motion instämma:

J. A. Johansson
i Bastholmen.

A. Emil Baax.

E. Fredholm
i Saleby.

P. Svensson.

J. M. Johansson
i Mellbyn.

C. A. Carlsson
i Hede.

Gust. Odqvist.